परि वर्त्तते, स एवाग्निरूपेण 'त्वष्टुः', सकाशाज्जायते, 'जायमानात्', तस्मादग्नेः 'उभे' द्यावापृथिव्यौ, 'विभ्यतुः' भीते आस्तां। अत्यन्तदहननिमित्तेयं भीतिः। ते च भीते सत्यौ 'प्रतीची' प्रतीच्यामभिमुखे भूत्वा, 'सिंहं' सिंहसदृशं दुरासदमग्निं प्रतिपद्य, 'जोषयेते' प्रीणयतः। ततः प्रीतोऽग्निः नात्यन्तं धक्षतीति तयोरभिप्रायः॥

अथ मैत्रꣳ श्वेतमालभेतेत्यस्य पशोः सूक्ते वपाया याज्यानुवाक्ययोः प्रतीके दर्शयति। "मित्रो जनान् प्रसमित्र" इति। मित्रो जनान् पातयतीति पुरोऽनुवाक्या। प्रसमित्र मर्त्तो अस्त्विति याज्या। एतच्चोभयं त्वमग्ने दृहद्वय इत्यत्र व्याख्यातम्॥

अथ पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "अयं मित्रो नमस्यः सुशेवः। राजा सुक्षत्रो अजनिष्ट वेधाः। तस्य वयꣳ सुमतौ यज्ञियस्य। अपि भद्रे सौमनसे स्याम" इति। 'अयं' पशूनां पूज्यमानः, 'मित्रः', एव 'नमस्यः' सर्व्वैर्नमस्कार्य्यः, 'सुशेवः सुष्ठु सेवितुं शक्यः, 'राजा' सर्व्वेषां स्वामी, 'सुक्षत्रः' शोभनबलयुक्तः, 'वेधाः' प्राणिनां विधाता भूत्वा, 'अजनिष्ट' प्रादुर्भूतः। 'यज्ञियस्य' यज्ञयोग्यस्य, 'तस्य' मित्रस्य, 'सुमतौ' अनुग्रहरूपायां बुद्धौ, 'वयं', 'स्याम' अवस्थिता भूयास्म। 'अपि', च 'भद्रे' कल्याणे, 'सौमनसे' चित्तस्वास्थ्ये, 'स्याम' अवस्थिताः भूयास्म॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह। "अनमीवास इडया म-